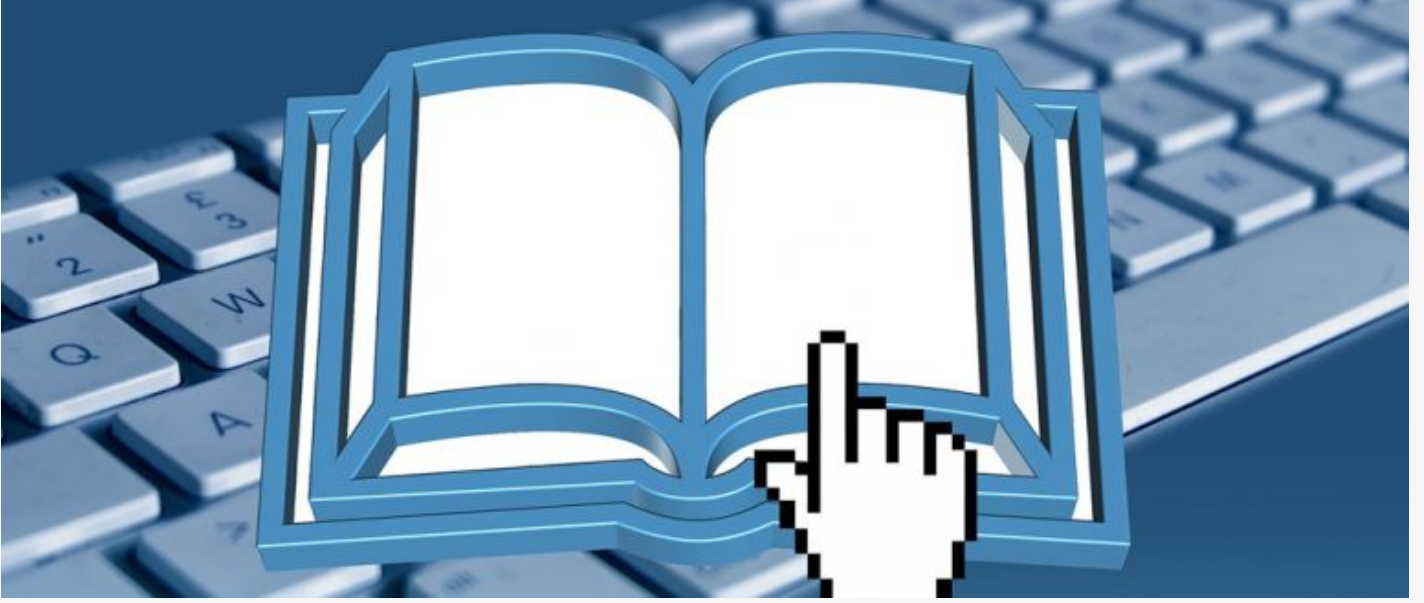

Kuvve-i maneviyeyi elde etmenin elzemiyeti

Üstad Hazretleri 14. Şuâ'da, musîbetler karşısında; iman, Kur'ân ve Nur hizmetinin verdiği büyük ve kudsî bir teselli ile birbirimizin kuvve-i maneviyesini takviye etmemiz lâzım geldiğini ifade etmektedir.

Keza Kur'ân'ın pek çok işaretiyle hem mana, hem riyazî ve hem cifrî hesabıyla Risale-i Nur'un makbuliyetine imza basıldığı ve Hz. İmam-ı Ali'nin (ra) Celcelutiye'de Risale-i Nur'u haber vermesi ve Gavs-ı Azam'ın (ks) yine imza basması gibi katî hüccetlerle Rabbimizin bir inayeti ve ikramı olan ve Kur'ân'ın manevî mu'cizesi olan Risale-i Nur'un pek çok keramatının Nur Talebelerine pek büyük kuvve-i maneviye verdiği beyan edilmektedir. Hutbe-i Şamiye'de, imansızlıktan gelen dehşetli korkulara karşı hiçbir beşeri terakkiyatın teselli veremeyeceği ve kuvve-i maneviyeyi temin edemeyeceği izah edilmektedir. Zira imansızlığın verdiği gaflet, perde çekerek aldattığından; kâinatta cereyan eden ve korku veren bazı hadisatın, Allah'ın musahhar memurları olduğunu idrak etmekten mahrum kalan ve o memurların hiçbir hareketinin O'nun emri ve izni olmadan mümkün olamayacağını müşahede edemeyenlerin, evhama kapılanların, kuvve-i maneviyesinin zir ü zeber olduğu ortaya konmaktadır. Ancak ehl-i iman ise kâinatta meydana gelen fevkalâde hadisat karşısında; iman cihetiyle korkması ve kuvve-i maneviyesinin kırılması gibi bir durum söz konusu bile olmamakla beraber iman gücünün metanetiyle imandaki hakikatle olayları müşahede edebilmektedir. Fakat kalbinde imandan gelen bir hakikat çekirdeği olmayan ve nokta-i istinadı bulunmayanların, kuvve-i maneviyesi perişan bir halde çöküntüye uğramaktadır. İmanın bu hakikat sırrını ve dalâlet ehlinin bu dehşetli dünyevî şekâvetini, Risale-i Nur yüzlerce delille ispat etmektedir.

Bununla beraber felâket ve helâket asrının insanının kuvve-i maneviyeye ve metanete ihtiyacı pek çok iken ona saadeti temin eden ancak ve ancak İslâmiyet ve iman hakikatleridir. Zira tahkiki iman derslerini alanlar hem kâinat bostanında Rabbimizin şen, sıfat ve esmalarını okuyarak imanlarını tazeliyor ve inkişaf ettiriyor hem de bu iman hakikatlerinin feyziyle nazarlarını ahirete çevirdiğinden, dünyayı ahiretin bir tarlası olarak görüyor ve ataletten sıyrılarak şevk ve gayretle çalışıyor, musîbetler karşısında ise imanın verdiği kuvve-i maneviye ile bütün meyusiyetlerden halâsa erişiyor.

Ayrıca Asa-yı Musa'daki yer alan 4. Mesele'de bir insanın kalb, mide, ceset, hane, mahalle, şehir, vatan, memleket, küre-i arz ve nev-i beşer dairesine kadar pek çok dairede vazifesinin bulunduğu; ancak en büyük vazifesinin en küçük daire olan kalb dairesinde olduğu izah edilmektedir. Çünkü iman hakikatlerinin yeşermesi kalb dairesinde vuku buluyor. Bu sebeple afakî işlerle, malâyani ve lüzumsuz meşguliyetlerin ziyadeliği en büyük vazifemiz olan kulluğu unutturuyor. Bu hakikatin sırrını anlayabilmek ve kuvve-i maneviyeyi takviye etmek için ise bir tiryak misalindeki Meyve Risalesi'nin 4. meselesini çok defa okumamızın elzemiyeti mükerreren vurgulanıyor.